

хранителны произведенія—та. Затече ся по-
слѣ при отокѣ—тѣ, на коїхъ то быстрица—та
ся видѣше отистина привлѣкательна; но тамъ
ако и да пи довольно, жадность—та му обаче
не престана, по повече наращаваше. И кол-
ко то по много піеше, толкова повече ожа-
дняваше; послѣ начна да осѣща топлинѣ въ
сички—ты си жили; защото близо при исто-
чника на онѣзи отокѣ растягахъ много врѣди-
телны трѣвы, коньто като хвѣргахъ въ во-
дѣ—тѣ отровны—ты си листіе, давахъ и' ка-
чество—то да причинява жѣдность и топлинѣ
на оныя що ѿжѣть. Вліяніе—то и' бѣше толко
голѣмо въ Нейскство, щото му докара едно
толкова беспокойствіе, какво то не бѣше у-
сѣтило никога по прѣди; и моли овцы—ты и
козы—ты да му покажжть що гдѣ ново нѣ-
шо.

“ Послѣдвай ми, „ рече една отъ козы—ты,
“ и щѣ тя заведѣ въ онѣжѣ дѣбравѣ, коя то
“ глѣдашь на другія—ты върхъ: ты можешь
“ и отъ тука да разсѣдишь прѣкрасны—
“ ты птичeta що пѣжть посрѣдь дѣревета—
“ та. „

Нейскство поглѣдна горѣ, но сега поз-
нава че не вижда веке чисто както по-
прѣди; защото въздухъ—ты на оныя плани-
ны бѣше много различенъ отъ въздуха що
въздышаше то въ благополучнѣ—тѣ долинѣ.
Толкова тѣжакъ бѣше, щото Нейскство не
можеше да вижда нѣща—та удоборазличител-
но и истинно.— Мѣжду това то вървѣ слѣдъ